

Omgangsprincipes van de Schepper

Omgangsprincipes van de Schepper

Enes Ulusoy

Schrijver: Enes Ulusoy
Uitgegeven via: Brave New Books
Jaar van uitgave: 2026
ISBN: 9789465385884
© Enes Ulusoy

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Inhoud

Voorwoord	10
Goede en slechte tijden	12
Elke misdadiger zal worden berecht.....	17
Hoogmoedigen vallen buiten de genade.....	21
Wereldse beloning voor ijveraars	26
Onderwerping van de schepping aan de mens	31
Wereldse en hemelse bestraffingen	34
Rechtvaardigheid en onrecht.....	38
Alleen opstandige ongelovigen worden eeuwig bestraft.....	40
Allah helpt degene die Hem helpt.....	44
Vergeving van zonden	53
Wereldse beloning voor liefdadigheid	62
Zwijgen over immoraliteit.....	66
Uitstel van bestraffing	73
Het nieuws bij de dood.....	79
Ouderdom en dood	85
Toestandsverandering.....	90
Smeken aan Allah	94

Voorwoord

Dit boek is gebaseerd op het werk *min sunan 'allāh fī 'ibādih* van Muhammad Sa'id Ramadan al-Buti. Ik heb dit werk meermaals onderwezen. De herhaalde en dringende wens van studenten was echter dat er een compact, goed leesbaar boek beschikbaar zou zijn dat zich leent voor herhaling, verdieping en contemplatie. Vanuit die behoefte is dit boek ontstaan.

Het boek brengt de omgangsprincipes van Allah met Zijn dienaren systematisch in kaart. Deze principes bieden ons niet alleen inzicht in gebeurtenissen en ontwikkelingen uit het verleden, maar stellen ons ook in staat deze te begrijpen en toe te passen op het heden en de toekomst.

Het gaat hierbij om fundamentele Koranische uitgangspunten die diepgaand inzicht verschaffen en het geloof in Allah versterken. Daardoor is dit boek zowel relevant als actueel en bijzonder leerzaam. Het is geschikt voor individuele studie, maar leent zich ook uitstekend voor gezamenlijke lezingen, lessen en studiebijeenkomsten.

Geen enkel boek kan perfectie naderen. Er bestaat maar één perfect en onfeilbaar boek en dat is het Boek van Allah. Al-Muzani zei over al-Shafi'i dat hij zijn boek *al-risāla* tachtig keer had uitgelezen en elke keer fouten tegenkwam. Daarop zei al-Shafi'i: "Allah heeft bepaald dat geen enkel boek, behalve Zijn Boek, volmaakt kan zijn." Deze waarheid geldt vanzelfsprekend ook voor dit werk. Wat aan fouten, vergissingen of tekortkomingen in dit boek te vinden is, is het gevolg van mijn eigen tekortschietende ego. Wat erin aan kennis, wijsheid en zegen te vinden is, komt van Allah alleen. Ik vraag Allah om dit werk van mij te aanvaarden als een

voortdurende liefdadigheid (*ṣadaqa jāriya*), en mij de beloning ervan te schenken in het hiernamaals. Moge Allah dit boek tot een bron van veel goeds maken, en het dienstbaar stellen aan de mensheid. Amin!

Goede en slechte tijden

Een van de voornaamste omgangsprincipes van Allah is het beproeven van Zijn dienaren met beproevingen die zowel goede als slechte tijden omvatten. Dit omgangsprincipe wordt belicht in de volgende verzen:

“En waarlijk, Wij zullen jullie beproeven met iets van vrees en honger; (maar ook) verlies van rijkdommen, levens (tijdens veldslagen, de dood en ziektes) en vruchten (die voortvloeien uit jullie arbeid). Maar verkondig blijde tijdingen (van het Paradijs) aan de geduldigen.”

“En als zij door een (beproevende) ramp worden getroffen, zeggen zij: “Waarlijk, het is aan Allah dat wij toebehoren (dus doet Hij met ons wat Hij wenst) en het is tot Hem dat wij zullen terugkeren (in het Hiernamaals).”

Allah beproeft Zijn dienaren met voorspoed en tegenspoed. Er is hier geen ontkomen aan. Dit is het domein van beproevingen voor zowel het goede als het slechte, dus verwacht geen absolute gelukzaligheid van dit wereldse leven. De volgende twee wijsheden zijn te benoemen met betrekking tot dit omgangsprincipe:

1. Noodzakelijke en vrijwillige dienaarschap: Allah heeft de mens uit het niets geschapen. Wij behoren tot Zijn eigendom. Dit maakt dat wij noodzakelijkerwijs als dienaar van Allah moeten dienen, ongeacht de religie.

Het fundamentele bewijs dat de mens eigendom is van Allah, is af te leiden uit de overweging van de diverse geschenken aan vaardigheden en gunsten, zoals het kunnen zien, horen, ruiken, proeven, spreken en gezond zijn. Deze zijn slechts tijdelijk aan

ons toevertrouwd en moeten bij het overlijden of al eerder in het leven worden teruggegeven. De mens fungeert als een passieve actor binnen de grenzen van de bekwaamheden die aan hem zijn toevertrouwd. Hij is niet de schepper van zijn eigen vermogens en dus evenmin de actieve actor ervan. De mens is niet in staat om te ontkomen aan ouderdom of de dood. Daarom is de mens inherent beperkt en gebrekkig en kan hem geen enkele vorm van heerschappij worden toegekend. De realiteit van de mens is dan ook een duidelijk bewijs dat hij ondergeschikt is aan Allah.

Allah wil nu dat deze noodzakelijke dienaarschap overeenkomt met onze vrijwillige handelingen. Hij verwacht van ons dat onze levensstijl, gedragingen en handelingen in lijn zijn met onze ware identiteit. Dit kan alleen worden bereikt in een passend milieu, namelijk een milieu dat overeenkomt met dit omgangsprincipe van Allah, waarin de mens wordt getest met zowel goede als slechte tijden. Maar wat wordt er dan precies van de mens verwacht? Er wordt van hem verwacht dat hij in goede tijden dankbaarheid toont en in slechte tijden geduldig is. Hij dient de gunsten die hij ontvangt in goede tijden te benutten op het pad van Allah, zodat hij in aanmerking komt voor Zijn tevredenheid. Daarnaast wordt van hem verwacht dat hij standvastig blijft en geen teken van ongenoegen toont richting Allah te midden van zijn beproevingen, zoals verlies, rouw, armoede, honger en vergelijkbare ontberingen, maar eerder tevredenheid toont met wat Allah hem doet ondergaan.

Bezwaren kunnen echter ook ontstaan, met name bij niet-gelovigen die zich afvragen: "Waarom zou ik mijn vrijheid beperken door mij te onderwerpen aan God? Ik ben toch vrij?" Deze kwestie draait juist om de kern van vrijheid. Ongeloof

komt vaak voort uit het verlangen om niet gebonden te zijn aan religieuze beperkingen. Dat vormt het wezenlijke probleem. Deze individuen streven naar vrijheid en verzetten zich tegen de restricties die religieuze voorschriften met zich meebrengen. Als reactie hierop wordt gesteld dat de vrijheid waar zij naar verlangen slechts geldt binnen hun eigen sfeer van invloed. Zij kunnen alleen aanspraak maken op vrijheid binnen de grenzen van hun eigen beperkingen. Alleen binnen het domein van de schepping kunnen zij een vorm van vrijheid opeisen. Wat betreft Allah, de Schepper die recht heeft op gehoorzaamheid van Zijn schepsels, is het absurd om aanspraak te maken op vrijheid. Als men toch beweert dat dit mogelijk is, wordt er tegen hen gezegd: "Omzeil de dood, omzeil de geboorte, voorkom ziekte of voorkom alles wat jouw vrijheid schendt." Al deze aspecten schenden jouw vrijheid. Jij bent kwetsbaar; dit is onmogelijk, omdat jij onderhevig bent aan de wetten van Allah.

Deze mensen kunnen worden vergeleken met dwergen die hun geringe gestalte willen ontlopen en de kleding van een reus proberen te dragen. De dwerg zegt: "Ik wil af van mijn kleine gestalte, ik wil niet klein zijn, ik ben vrij, dus draag ik de kleding van de reus," waardoor hij denkt dat hij een reus is. In feite verkleint hij zichzelf nog meer en maakt hij zichzelf belachelijk. Daarom zeggen wij: dienstbaarheid aan Allah is ware vrijheid. Dit wordt ook benadrukt in het volgende vers:

"Zeg: 'O Mensen van het Boek, kom tot een gelijkkluidend woord dat in oorsprong hetzelfde is tussen ons en jullie: dat wij geen ander aanbidden dan Allah en dat wij Hem geen deelgenoten toekennen. En dat wij elkaar niet als heren (deelgenoten) naast